

P H I L L I P C O C U

KIEST VOOR SUCCES

Phillip Cocu (41) zit er ontspannen bij, in het najaarszonnetje op De Herdgang, het trainingscomplex van PSV. Het trainingspak is ingeruild voor casual kleding, beetje nonchalant ook: hagelwit, trendy overhemd over een modieuze zandkleurige spijkerbroek. Ongeschoren ook. De ochtendtraining met de A-selectie van PSV en de aansluitende lunch zitten erop.

Cocu is alweer bezig aan zijn derde seizoen als trainer. Hij is assistent van PSV-coach Fred Rutten en vervult eenzelfde functie onder bondscoach Bert van Marwijk. Bij PSV verlengde hij onlangs zijn contract tot medio 2013. „In de laatste fase van mijn actieve carrière heb ik de eerste stappen naar het trainerschap gemaakt. Dat is vrij rimpelloos verlopen, mede door de manier waarop ik mij in en buiten het veld heb gedragen. Ik was de laatste jaren in het veld al een soort verlengstuk van de trainer. Maar pas als je zelf voor een groep staat, verdiep je je in alle aspecten die met het trainerschap samenhangen. Dan kom je toch dingen tegen waar je vroeger niet over nacht. Als voetballer kwam je trainen, je ging douchen en daarna naar huis. Als trainer ben ik als een van de eersten 's morgens op de club, je hebt te maken met voorbereidingen van trainingen, het analyseren van tegenstanders, scouting-rapporten over spelers bekijken en andere zaken. Je wist wel dat die dingen er waren, maar je focus lag ergens anders.”

Cocu heeft het geluk dat hij op het hoogste niveau, bij PSV en het Nederlands elftal, als as-

PSV's kroonprins Phillip Cocu is niet happig op interviews en al helemaal niet over zijn persoonlijke leven, maar maakt voor FRITS-lezers graag een uitzondering. Dat is fijn, maar is hij nu de volgende trainer van PSV? „Als ik er klaar voor ben en de kans doet zich voor, dan zal ik de stap een keer maken.”

TEKST: EDDY JANSEN

FOTO'S: GERARD VAN HAL

sistent in de keuken bij toptrainers kan kijken. „Op de cursus Coach Betaald Voetbal krijg je bepaalde inzichten en handvatten, je leert veel theoretische dingen waar je mee te maken krijgt. Op zich maken ze het heel inzichtelijk, maar bij PSV en Oranje maak ik op heel hoog niveau de dagelijkse praktijk mee. Je leert er toch het meeste van als je dicht op het vuur zit. Ik heb het geluk dat ik met toptrainers als Fred Rutten en Bert van Marwijk kan werken. Met mijn ervaring als ex-speler kan ik mijn bijdrage leveren en anderzijds leer ik wat er allemaal in zo'n seizoen gebeurt. Een heel goede ervaring.”

Rutten en Van Marwijk zijn rustige persoonlijkheden. Cocu heeft dat ook wel. Toeval? „Dat weet ik niet. We stralen rust uit, maar zijn tegelijkertijd enorm gedreven. Wij eisen het maximale van onszelf, en van de spelers. Mensen die aan de buitenkant veel rust uitstralen kunnen toch een enorme winnaarsmentaliteit hebben. Daar vergissen mensen zich wel eens in.”

Als speler werkte Phillip Cocu met grote namen als Louis van Gaal, Dick Advocaat, Jose Mourinho, Frank Rijkaard en Guus Hiddink. „Van ieder neem je wel wat mee. Over de soort trainingen die ze geven, hoe ze sturing geven aan de groep, hoe ze met media omgaan of hoe ze zich opstellen in moeilijke tijden. Van Gaal heeft mij een betere speler gemaakt, om Dick Advocaat heb ik ooit de keuze voor PSV gemaakt en Guus Hiddink is misschien wel mijn grootste voorbeeld. Met Guus had ik gewoon een bepaalde klik, niet alleen als speler maar ook als persoon. Hiddink kan geweldig met een groep omgaan en weet iedereen op de juiste plek te zetten. Daarnaast beschikt hij over het vermogen om de juiste mensen om zich heen te verzamelen.”

Maar Cocu wil geen kloon van zijn leermeesters worden. „Ik wil mezelf zijn en als ik in de toekomst als hoofdtrainer aan de slag ga, dan heb ik mijn eigen ideeën over de aanpak van zaken. Ik hoop dat ik straks de juiste keuzes maak, net zoals ik dat als speler heb gedaan. Bij de keuze voor een club kijk je naar de sportieve kansen: hoe ziet een club eruit, hoe spelen ze, wie spelen er, wat is de kans op succes? En niet

onbelangrijk: past mijn manier van werken bij die club. Die afwegingen heb ik gemaakt toen ik van Vitesse naar PSV ging en later ook toen ik van PSV naar Barcelona ging. In die tijd hadden ook Internazionale, AC Milan, Atletico Madrid en Arsenal belangstelling. Toen ik in 2004 van Barcelona terugkeerde naar PSV, wilde ook Tottenham Hotspur mij hebben. Toch koos ik voor PSV. Ook omdat Guus Hiddink toen trainer was. Net als in het hele leven gaat het ook hier om het maken van keuzes. Daar zal ik straks als trainer net zo goed mee te maken krijgen. Maar terugkijkend, heb ik zeker geen spijt van de keuzes die ik gemaakt heb.”

Phillip Cocu is één van de meest succesvolle voetballers uit de geschiedenis van het Nederlandse voetbal. Hij is één van de vier spelers met meer dan honderd interlands. Zijn carrière liep via AZ, Vitesse, PSV, Barcelona en Al Jazira, samen 598 officiële wedstrijden. Hij scoorde 121 goals. Afgezien van landstitels en nationale bekens ontbreken de echt grote prijzen op zijn cv. „Ik had graag de Champions League gewonnen. En ik ben twee keer heel dicht bij een Europese of wereldtitel geweest. In 1998 hadden wij in Frankrijk met Nederland wereldkampioen moeten worden. We hadden toen onder leiding van Guus Hiddink zo'n goed elftal. Vorig jaar was ik er als assistent-trainer heel dichtbij, toen Oranje in Zuid-Afrika de WK-finale tegen Spanje speelde. Ik denk dat ik er meer moeite mee had toen we het in Frankrijk niet redden, dan vorig jaar in Zuid-Afrika. Als speler was ik meer teleurgesteld dan als assistent. Natuurlijk vond ik het heel erg, maar ik kan er nu beter mee omgaan. Het levert weer een

schat aan ervaring op, die ik als trainer ook weer als bagage meeneem. Ik heb het als speler en als trainer meegemaakt en dat kan ik straks ook weer op spelers overbrengen. Het brengt mijn ontwikkeling als trainer in een stroomversnelling. Een absolute verrijking.”

Phillip John William Cocu werd op 29 oktober 1970 geboren in Tongelre. Het ouderlijk huis, waar hij met vader Peter en moeder Rina woonde, staat er niet meer. „Er staat nu een grote Albert Heijn, maar het was ergens daar achter. Het was vlakbij de Kempensebaan. Er staan nu nieuwe huizen. Veel weet ik er niet meer van, want toen ik drie jaar oud was verhuisden wij naar Zevenaar.” Niettemin beschouwt hij zich als een echte Eindhovenenaar.

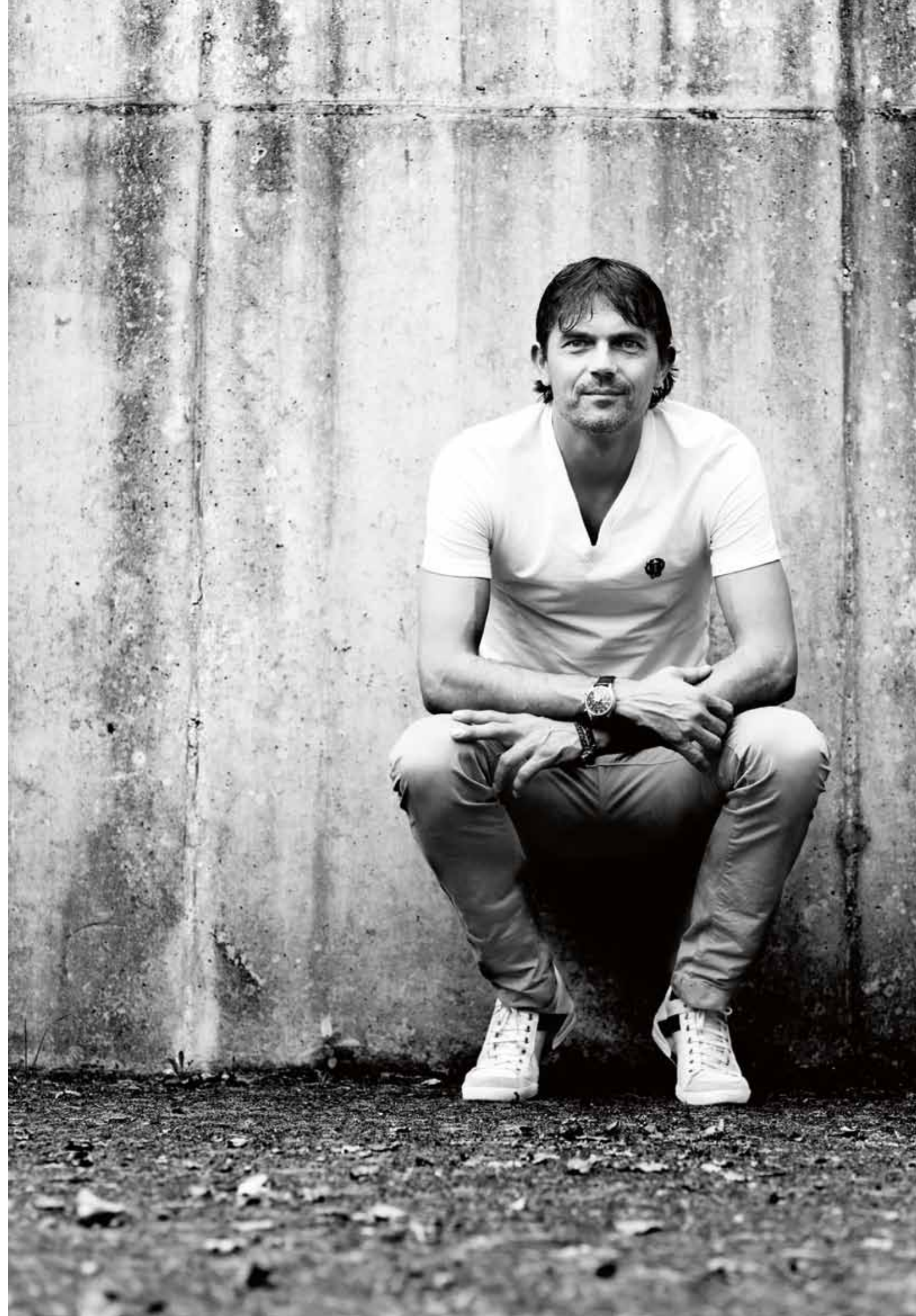
'IK HEB GEEN SPIJT VAN DE KEUZES DIE IK HEB GEMAAKT'

„Ik weet niet of ik voor die titel in aanmerking kom, omdat ik er in mijn jeugd maar kort gewoond heb. Ik ben er niet echt opgegroeid. Nu woon ik er wel weer en ik moet zeggen met veel plezier. Mijn ouders wonen hier ook, net als m'n broer en ook andere familieleden. Ik voel mij wel op m'n gemak hier. Eén van mijn favoriete plekken is de Kleine Berg. Ik vind het een van de leukste straten in het centrum: beetje alternatief, beetje trendy, er gebeurt van alles. Zoals die straat zich de laatste tijd ontwikkelt, echt een verrijking voor de stad. Er zitten leuke winkels en restaurantjes. Gezellig.”

Phillip Cocu gebruikt af en toe zijn handen om zijn uitspraken kracht bij te zetten, een brede lach verschijnt op zijn gezicht wanneer de periode in Spanje ter sprake komt. Een vergelijking met metropool Barcelona dringt zich op, de stad waar Phillip Cocu zes jaar lang woonde en voetbalde. „Maar Eindhoven en Barcelona zijn niet te vergelijken. Barcelona is zó groot en heeft alles. Strand, een oude binnenstad, mooie nieuwe gedeelten, winkelcentra, restaurants, cultuur, historie. Barcelona is een stad die 24 uur per dag leeft en in beweging is. Vooral het levensritme vond ik heer-

PASPOORT

Naam: Phillip John William Cocu
Geboren: 29 oktober 1970 in Tongelre
Burgerlijke staat: Gescheiden
Opleiding: Havo, VWO
Voetballoopbaan: AZ (1988-1990), Vitesse (1990-1995), PSV (1995-1998), FC Barcelona (1998-2004), PSV (2004-2007) en Al Jazira (2007-2008)
Landskampioen: PSV (1997, 2005, 2006, 2007) en FC Barcelona (1999)
Huidige functie: Assistent-trainer bij PSV en het Nederlands elftal

lijk. In de middaguren had je voldoende tijd voor een lekkere lunch, omdat je 's avonds pas op een later tijdstip weer aan tafel ging. Ik kom er nog graag. Na zes jaar ken ik de stad redelijk goed. Ik weet waar ik wel en niet moet zijn.”

Phillip Cocu is niet dol op aandacht van de media, maar hij loopt er ook niet voor weg. Zijn laatste grote interview dateert van een half jaar geleden. Niettemin is hij ontspannen. Hij praat gemakkelijk. Maar voornamelijk over voetbal. Cocu is niet iemand die tot in het binnenste van zijn ziel laat kijken. „Ik zoek de spotlights niet op, maar ik weet wel dat het bij mijn vak hoort. Ik heb de media altijd te woord gestaan. Of het nu goed ging of slecht ging. Interviews met voetbal-gerelateerde bladen of -programma's heb ik altijd gedaan. Maar daarbuiten heb ik gewoon een grens getrokken. Ik ben niet het type dat graag de publiciteit zoekt. Spelprogramma's, shows, al dat soort dingen zijn in Spanje zoveel groter dan hier in Nederland. Ik heb geen behoefte om daar aan mee te doen. Ik realiseer mij goed dat ik straks als hoofdtrainer weer een ander soort verantwoordelijkheid naar de media heb. Daar zal ik zeker niet voor weglopen. Ik ben heel selectief in het geven van interviews. Als het moet, kan ik hier elke dag met een journalist zitten. Maar twee, drie keer per jaar vind ik voldoende.”

Door zijn echtscheiding, een jaar geleden, werd Phillip Cocu ook geconfronteerd met het fenomeen roddelpers. „Ze schrijven maar, ik reageer er niet op. Laat het maar overwaaien, dan heb je er het minste last van. Ik wil graag praten over voetballen, maar met mijn privéleven heeft niemand iets te maken.”

Zijn leven heeft altijd en alleen maar in het teken van voetballen gestaan. Van zijn eerste schreden op het veld van het Zevenaarse SV DCS tot de meest recente training bij PSV. „Ook dat is een keuze. Ik wilde als klein jongetje maar een ding: profvoetballer worden. Dat heeft mij enorm veel gebracht en - natuurlijk - ik heb er ook veel voor moeten laten. Maar dat was nooit een opoffering. Ik had altijd zin om te trainen. En als ik niet hoefde te trainen, dan was ik thuis wel aan het voetballen. Ik heb de Havo gedaan en daarna in mijn periode bij AZ ook nog het VWO afgemaakt. School en voetballen, meer was er eigenlijk niet. Leefstijlgenoten deden andere dingen, gingen stappen enzo. Ik had ook lekker uit kunnen gaan, maar dat deed ik niet. Ik zag het niet als een straf, want ik had die ene droom: profvoetballer worden!”

Cocu maakte die droom waar. „Wat het voetbal mij tot dusver heeft gebracht, pakken ze mij nooit meer af. Natuurlijk is er ook de andere zijde: als voetballer ziet je sociale leven er heel anders uit. Je kunt weinig plannen, want er kan zomaar een extra trainingskamp of oefenwedstrijd tussendoor komen. Je bent veel van huis, zeker als je ook Europese wedstrijden en interlands speelt. Dat verklaart ook waarom veel jongens die met voetballen stoppen een jaar lang niets doen. Dan gaan ze dingen doen, waar ze eerder niet aan toe zijn gekomen. Ik heb dat zelf ook gehad. Toen ik bij PSV stopte, heb ik een lange vakantie gehad. Ik heb rondgereisd in Spanje, op een boot gezeten, vrienden opgezocht, thuis dingen gedaan. En je gaat nadenken over wat je verder met je leven wilt. Soms komt er dan iets voorbij, waar je geen nee tegen kunt zeggen: nog een jaar voetballen bij Al Jazira of het volgen van de verkorte cursus Coach Betaald Voetbal voor ex-internationals bijvoorbeeld.”

Het is opvallend dat hij zijn voetbalcarrière zo lang heeft kunnen voortzetten. Hij heeft ook geen ernstige blessures gehad, afgezien

van een kuitbeenbreuk in zijn eerste jaar bij Vitesse. Lachend: „Komt omdat ik altijd voor het voetballen heb geleefd. Natuurlijk drink ik wel eens een wijntje. Ontspanning heb je nodig, maar ik ben al die jaren zuinig op mijn lijf geweest. Er wordt door een seizoen heen toch veel van je lichaam gevegd. Ik kan na twintig jaar betaald voetbal zeggen dat m'n knieën en enkels nog in orde zijn. Daarom heb ik ook tot m'n 36e op het hoogste niveau kunnen voetballen.”

Hoofdtrainer

Het voetbal heeft Phillip Cocu niet alleen sportief succes gebracht. Ook in maatschappelijk opzicht heeft zijn voetbaltalent hem geen windeieren gelegd. In de Quote-lijst van rijkste Nederlandse voetballers in 2010 neemt hij de zesde plaats in. Hij moet in de meest recente lijst Marc Overmars, Edwin van der Sar, Clarence Seedorf, Ruud van Nistelrooij en Dennis Bergkamp laten voorgaan. Over de hoogte van zijn vermogen laat hij zich niet uit. Cocu was tot 2009 zakelijk partner in de Arnhemse horecazaak XO en investeerde in het voetbalbusinessplatform voetbalzaken.nl.

„Daar ben ik op de achtergrond nog een beetje actief, maar het trainerschap neemt nu vrijwel al mijn tijd in beslag.”

Fred Rutten heeft bij PSV een contract tot en met dit seizoen. Is het daarna de beurt aan Cocu als hoofdtrainer?

„Pas op het moment dat ik voor de keuze sta om hoofdtrainer te worden, neem ik een besluit. Dat het een keer gaat gebeuren, staat vast. Ik ben voor mijn gevoel nog niet uitgeleerd en dat is wel een belangrijke indicatie. Als de gelegenheid zich straks voordoet – en die ambitie heb ik zeker – moet ik het gevoel hebben dat ik er klaar voor ben, dat ik het aan kan en dat het moment goed is. Dat ze mij in Eindhoven zien als kroonprins van PSV of de gedoodverfde opvolger van Fred Rutten zal wel. Ik kan daar niet zoveel mee. Ik zou het wel aandurven en hoef ook niet noodzakelijkerwijs nog een tussenstap te maken als hoofdtrainer van bijvoorbeeld een middenmoter. Het bevalt mij hier heel goed, ik voel mij op m'n plek en ik wil hier veel successen behalen. En of ik inderdaad ooit hoofdtrainer van PSV word? De tijd zal het leren.”